

A Bíróság (második tanács) 2022. november 24-i ítélete (az Överklagandenämnden för studiestöd [Svédország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – MCM kontra Centrala studiestödsnämnden

(C-638/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Személyek szabad mozgása – EUMSZ 45. cikk – Egyenlő bánásmód – Szociális kedvezmények – 492/2011/EU rendelet – A 7. cikk (2) bekezdése – Valamely más tagállamban folytatott felsőfokú tanulmányokhoz nyújtott pénzügyi támogatás – Lakóhelyre vonatkozó feltétel – A külföldi diákok társadalomba való beilleszkedésének alternatív feltétele – A támogatást nyújtó állam állampolgárságával rendelkező olyan diák helyzete, aki születése óta abban az államban lakik, ahol a tanulmányait folytatja)

(2023/C 24/04)

Az eljárás nyelve: svéd

A kérdést előterjesztő bíróság

Överklagandenämnden för studiestöd

Az alapeljárás felei

Felperes: MCM

Alperes: Centrala studiestödsnämnden

Rendelkező rész

Az EUMSZ 45. cikket és a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló, 2011. április 5-i 492/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkének (2) bekezdését

a következőképpen kell értelmezni:

e rendelkezésekkel nem ellentétes az olyan tagállami szabályozás, amely egy olyan személy gyermeke számára, aki elhagyta azt a fogadó tagállamot, amelyben dolgozott, azért, hogy visszatérjen és abban a tagállamban éljen, amelynek az állampolgára, a tanulmányoknak a fogadó tagállamban való folytatása céljából nyújtott pénzügyi támogatás odaítélését ahhoz a feltételhez köti, hogy a gyermek kötődjön a származási tagállamhoz, olyan esetben, amikor egyrészt a gyermek születése óta a fogadó tagállamban él, másrészt a származási tagállam a lakóhelyre vonatkozó feltételnek meg nem felelő, másik tagállamban folytatott tanulmányok céljából ilyen pénzügyi támogatást igénylő többi állampolgár számára azt a feltételt írja elő, hogy fennálljon e kötődés.

⁽¹⁾ HL C 53., 2021.2.15.

A Bíróság (nagytanács) 2022. november 22-i ítélete (a Rechtbank Den Haag [Hollandia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – X kontra Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(C-69/21. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség – Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4., 7. és 19. cikke – Az embertelen vagy megalázó bánásmód tilalma – A magán- és a családi élet tiszteletben tartása – A kiutasítás, a kitoloncolás és a kiadatás esetére vonatkozó védelem – Egészségügyi indokokon alapuló tartózkodási jog – A harmadik országok jogellenesen tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normák és eljárások – 2008/115/EK irányelv – Súlyos betegségben szenvedő harmadik országbeli állampolgár – A fájdalom enyhítését célzó orvosi kezelés – A származási országban nem elérhető kezelés – Feltételek, amelyek mellett a kitoloncolást el kell halasztani)

(2023/C 24/05)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank Den Haag

Az alapeljárás felei

Felperes: X

Alperes: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Rendelkező rész

- 1) A harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikkét az Európai Unió Alapjogi Chartájának 1. és 4. cikkével, valamint 19. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben

a következőképpen kell értelmezni:

az, ha egy valamely tagállam területén jogellenesen tartózkodó és súlyos betegségben szenvedő harmadik országbeli állampolgár tekintetében kiutasítási határozatot hoznak, vagy e személlyel szemben kitoloncolási intézkedést alkalmaznak, ellentétes e rendelkezéssel, amennyiben komolyan és megalapozottan feltételezhető, hogy az érintett abban a harmadik országban, amelybe kitoloncolják, a visszatérése esetén a fájdalom jelentős, orvosolhatatlan és gyors fokozódása valós veszélyének lesz kitéve amiatt, hogy az egyetlen hatékony fájdalomcsillapító kezelés ezen országban tiltott. A tagállamok nem írhatnak elő szigorú határidőt, amelyen belül a fájdalom ilyen fokozódásának meg kell nyilvánulnia ahhoz, hogy e kiutasítási határozat vagy kitoloncolási intézkedés akadályát képezhesse.

- 2) A 2008/115 irányelv 5. cikkét és 9. cikke (1) bekezdésének a) pontját az Alapjogi Charta 1. cikkével, 4. cikkével és 19. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben

a következőképpen kell értelmezni:

azokkal ellentétes, ha a szoros értelemben vett kitoloncolási intézkedésnek a harmadik országbeli állampolgár egészségi állapotára gyakorolt hatásait az illetékes nemzeti hatóság csak annak vizsgálata keretében veszi figyelembe, hogy e személy utazásra alkalmas állapotban van-e.

- 3) A 2008/115 irányelvet az Alapjogi Charta 7., valamint 1. és 4. cikkével összefüggésben

a következőképpen kell értelmezni:

- az nem írja elő azon tagállam számára, amelynek a területén valamely harmadik országbeli állampolgár jogellenesen tartózkodik, hogy ezen állampolgárnak tartózkodási engedélyt adjon, ha vele szemben sem kiutasítási határozat, sem kitoloncolási intézkedés nem fogadható el, mivel komolyan és megalapozottan feltételezhető, hogy ezen állampolgár a célországban a súlyos betegsége által okozott fájdalom gyors, jelentős és orvosolhatatlan fokozódása valós veszélyének lenne kitéve;
- annak vizsgálata során, hogy az említett állampolgár magánéletének a tiszteletben tartásához való joggal ellentétes-e az, ha ezen állampolgárral szemben kiutasítási határozatot vagy kitoloncolási intézkedést fogadnak el, az illetékes nemzeti hatóságnak figyelembe kell vennie ezen állampolgár egészségi állapotát és az e tagállamban e betegség miatt igénybe vett ellátásokat, az egyéb releváns tényezőkkel együtt;
- az ilyen határozat vagy intézkedés elfogadása nem sérti e jogot pusztán amiatt, hogy ezen állampolgár a célországba való visszatérés esetén ki van téve azon veszélynek, hogy az egészségi állapota romlik, amennyiben ez a veszély nem éri el a Charta 4. cikke tekintetében megkövetelt súlyossági küszöböt.

(¹) HL C 163., 2021.5.3.